

นิทานสุภาษิตจีน (136) 成语故事 (一百三十六)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 入木三分 rù mù sān fēn (รู้ มู่ ซาน เฟิน) โดย คำว่า 入 rù (รู้) แปลว่า เข้า ซึมเข้า 木 mù (มู่) แปลว่า ไม้ ท่อนไม้ 三 sān (ซาน) แปลว่า สาม จำนวนนับลำดับที่ 3 分 fēn (เฟิน) แปลว่า ส่วน ซึ่งจะหมายถึงในลึบส่วน หรืออาจหมายถึงเข็นติเมตร เมื่อนำมารวมกันแปลว่า ซึมลึก

เข้าเนื้อไม้สามส่วน เป็นคำที่ใช้เปรียบเทียบเกี่ยวกับความลึกซึ้ง ความลุ่มลึกทางด้านความเข้าใจ รายละเอียดดูตัวอย่างจากนิทานสุภาษิตนี้

จีนในยุคสมัยราชวงศ์จิ้น 晋朝 / 晋朝 Jìn cháo (จิ้นเฉา) เป็นยุคที่แผ่นดินจีนเพิ่งจะสงบสุขจาก

ที่มาภาพ <https://www.xuehua.us/2018/09/25/>

ศึกสงครามภายในอันยาวนานของยุคสามก๊ก จึงเกิดการพัฒนาการของตัวอักษรจีนให้ก้าวหน้าขึ้นไปอีกขั้นหนึ่ง ในยุคนี้มีปราชญ์ผู้รู้ด้านอักษรศาสตร์มากมาย หนึ่งในนั้นชื่อ หวางซีจื่อ 王羲之 Wáng Xīzhī เป็นผู้ให้กำเนิดตัวอักษรแบบหวัด หรือสิงหู 行书 / 行书 xíng shū เขามีสุดยอดผลงานชิ้นหนึ่งที่เป็นตัวแทนของเขาและเป็นสุดยอด ผลงานการเขียนอักษร ที่ได้รับการยอมรับมา 中国成语故事《入木三分》形容书法笔力刚劲有力

ทุกยุคสมัย นั่นก็คือ หลานถึง จี๋ซี 《兰亭集序》 / 《蘭亭集序》 Lántíng jí xù งานเขียนชิ้นนี้ส่งผลให้เขากลายเป็นสุดยอดนักเขียนอักษรจีนของจีนแห่งยุคนั้น ซึ่งกว่าเขาจะมีความสามารถได้ถึงเพียงนี้ ก็ต้องฝึกฝนอย่างหนัก และมุ่งมั่นศึกษา โดยมีเรื่องเล่าว่า ตอนหวางซีจื่ออายุเจ็ดขวบก็ชอบการเขียนพู่กันจีนแล้ว เมื่ออายุได้สิบสองขวบ ฝีมือในการเขียนพู่กันจีนของเขานั้นหาเด็กรุ่นเดียวกันเปรียบได้ยาก แต่เขาก็ยังไม่รู้สึกพอใจกับผลงานของตัวเอง มีวันหนึ่ง หวางซีจื่อบังเอิญได้พบตำราการเขียนพู่กันจีนเล่มหนึ่งของพ่อเขา เขาจึงเอามาอ่าน พ่อรู้เข้าก็ลงโทษและกล่าวแก่เขาว่า เจ้ายังเด็ก ไม่เหมาะที่จะรู้ความลับในการเขียนอักษรของตำราเล่มนี้ เพราะเดี๋ยวลูกจะเอาความลับไปแพร่พรายได้ หวางซีจื่อร้องไห้คุกเข่าอ้อนวอนขอให้เขาได้อ่านตำราเล่มนี้ และขอให้พ่อสอนเคล็ดลับการเขียนพู่กันจีนให้กับตน หากรอให้โตจะเสียเวลา และเสียโอกาสในการฝึกฝนของตนได้ พ่อเห็นความตั้งใจของลูก จึงพินคำสั่งบรรพชน นำตำราเล่มนั้นมาสอนให้กับหวางซีจื่อ ด้วยเหตุนี้หวางซีจื่อจึงเป็นคนมีชื่อเสียงด้านการเขียนพู่กันจีนตั้งแต่วัยเยาว์ เมื่อโตขึ้นได้รับราชการ ก็มีเรื่องเล่าว่า วันหนึ่ง จักรพรรดิแห่งจิ้น จะเสด็จไปทำพิธีบวงสรวงสุสานบรรพบุรุษ จึงทรงรับสั่งให้หวางซีจื่อเขียนคำบวงสรวงบูชาลงบนแผ่นไม้ แล้วทรงให้ช่างหลวงนำไม้แผ่นนั้นไปแกะสลัก ช่างหลวงนำแผ่นไม้แผ่นนั้นไปแกะตามรอยหมึกอักษร

ที่หวางซีจื่อซิดเขียน ช่างก็ต้องพบกับความประหลาดใจ เมื่อเขาใช้ลิวแกะสลักลงบนเนื้อไม้ พบว่าหมึกนั้นได้ซึมแทรกเข้าไปในเนื้อไม้ลึกมาก ช่างต้องแกะสลักลงไปถึงสามส่วน (สามเซนติเมตร) ถึงค่อยพบว่าน้ำหมึกหมดไป เรื่องนี้จึงเป็นที่เลื่องลือในยุคนั้นอย่างยิ่งว่า ฝีมือการเขียนพู่กันจีนของหวางซีจื่อ นั้น ลุ่มลึกและมีพลังยิ่งนัก ต่อมาในภายหลัง คำนี้จึงกลายมาเป็นคำสุภาษิตที่ใช้เปรียบเปรยความรู้ ว่ารู้อะไรต้องรู้อย่างลึกซึ้ง มิใช่รู้อะไรแบบงูงปลาปลาแล้วมาทำอวดเก่ง

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻：对文章或事物见解深刻、透彻。

成語比喻：對文章或事物見解深刻、透徹。

Chéngyǔ bǐyù : Duì wénzhāng huò shìwù jiànjiě shēnkè, tòuchè.

เฉิงยหฺวี บี้ยวี่ : ตู่ย เหวินจาง ฮั่ว ฉื่ออู่ เจียนเจีย เฉินเค่อ ไทวเซ่อ

สุภาษิตเปรียบว่า เข้าใจต่อเนื้อหาบทความ หรือเรื่องราวต่างๆ อย่างลึกซึ้งทะลุปรุโปร่ง

你可別小看他的評語，他的評語雖只幾句，却是入木三分。

你可別小看他的評語，他的評語雖只幾句，卻是入木三分。

Nǐ kě bié xiǎo kàn tā de píngyǔ, tā de píngyǔ suī zhǐ jǐ jù, què shì rù mù sānfēn.

หนี่ เซ่อ เปี้ย เสี่ยวคั่น ทา เตอะ ผิงยหฺวี, ทา เตอะ ผิงยหฺวี ซุย จื่อ จี้ จวี, เซ่ว ฉื่อ รู่ มู่ ซาน เฟิน

คุณอย่าได้ดูถูกความคิดเห็นของเขา แม้ว่าความคิดเห็นของเขาจะมีเพียงไม่กี่คำ แต่ว่ามันลึกซึ้งถึงแก่นนะ

ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง